

080601 Andra söndagen efter Trefaldighet, Konfirmationshögmässa Ylva Rundberg

Vi har nog alla känt barnets förtvivlan någon gång och ropat: Mamma, pappa, kom! Kom NU! Och säkert har vi av våra föräldrar alla blivit ropade på i diverse olika tonfall. Jag har i alla fall både fått höra: Ylva kan du komma (mjuk och len röst) och Ylva kan du komma! (hårt och bestämt). Barn och föräldrar ropar på varandra, för att hitta varandra och komma närmare varandra. För en del här inne är föräldrars ropande en vardag för andra ett avlägset minne, men det är inte bara våra föräldrar som ropar på oss.

Ständigt finns det en annan röst som också ropar på oss. Ett rop lika angeläget att hörsamma som det från våra föräldrar. Den som ropar är Gud, som ropar: Kom, kom ni mina älskade barn. En för det mesta var och öm röst, men som när det behövs tar till bastonerna, för att höras. För den rösten är inte alltid så lätt att höra, många hör den inte, andra hör den men sorterar bort den och en del förstår nog aldrig vem den tillhör, vem det är som ropar på oss. För det är Gud själv som vill att vi ska komma nära honom. Och i ett samhälle som hela tiden ropar på oss åt diverse olika håll ja då är inte röste så lätt att uppfatta mitt i bruset. Jesus uppmanade Levi till att följa honom, den kallelsen, det vädjan finns till oss alla att följa Jesus, Guds son, som älskat mänskligheten intill sin egen död.

I våra egna ögon kanske vi inte räcker till, vi ser våra skavanker och brister, ser allt i vårt liv som är på ett annat sätt än vi själv önskar att de skulle vara, men det är inte avgörande för Gud, det är till oss sådana som vi är som han bjuder in och Jesus visar genom sitt liv och inte minst genom sin död på detta, att världens rangordning är inte Guds rangordning. Jesus delade måltiden i Levis hem och människor höjde på ögonbrynen över detta, hur han kunde dela måltid med människor som inte lyckas, som fanns i samhällets utkant. Men att lyckas på jorden har i Guds ögon inte något värde, för vår frihet, stolthet och helighet har vi i Gud och även om vi får allt av jordiska tillgångar, kan vi inte köpa oss något av detta.

Inbjudan som Levi fick att del måltid med Jesus är en inbjudan som också finns till oss idag, vi erbjudas att dela måltid, alla dem som tillhör Jesus genom dopet, vill han dela måltid med, bröd och vin i nattvardens gemenskap. En måltid av bröd och vin, men också ett stort mysterium för det är Jesus själv vi tar emot. Vi får dela denna måltid för att vi är hans. Inte för att vi är bättre än någon annan, finare eller frommare, inte för att vi är något särskilt efter samhällets måttstock, utan för att vi är hans, hans älskade barn.

Gud ropar: kom och liksom föräldrar och barn möts när ropet hörsammats, så är det mellan Gud och människor. Han ropar och står med utbredda armar för att ta in oss i sin famn. Kom mina älskade barn ropar han gång på gång på gång och väntar på vårt gensvar. Hur det gensvaret ser ut och om det blir något svar det är något som skiljer mellan varje människa och vad som exakt händer i relationen mellan en enskild person och Gud det är en sak mellan dem och något vi andra inte vet så mycket om.

Men det finns också tillfällen när människor gensvar blir tydligt när det sker i offentlighetens ljus, ett sådant tillfälle är idag. För idag får vi vara med när några av Guds barn väljer att svara på Guds kom. Det är ni mina kära konfirmander. Jag vänder er andra ryggen för en stund, men bara i praktiken inte anden. Ja, ni kära konfirmander kommer snart svara mig ja, när jag frågar er: Vill ni med Guds hjälp leva i denna tro och visa den i kärlek till Gud och era medmänniskor? När ni säger ert ja, då gör ni inte det till mig utan till

Gud ett: ja, jag kommer på hans vädjan: Kom min kära barn. Ert ja idag visar på en riktning för er liv, i riktning mot Guds öppna famn, som ni kan vara säkra på att Guds håller öppen för er när ni än hör ropet. Min bön och önskan är att ni aldrig lämnar den, men om ni gör det finns den kvar för er. För som den mest enträgna av föräldrar ropar Gud till oss människor, kom mina älskade barn! Och idag ler Gud sitt bredaste leende mot er, för som alla föräldrar så finns det inget bättre än at få ta sina barn upp i famnen.

Och för er som konfirmationen ligger något år tillbaka och ni kanske missat höra er himmelske pappas rop för vardagsbruset alla röster, ja då ropar han till er: Kom, här är jag!